

Publicerad 2012-05-17 01:35 av Filosofen2

Livsgnistan fylls på av att våga finna roten till lycka

Vi lär oss sen vi var små att kyssa
många grodor innan vi möter
prinsen.

Prinsen/ prinsessan?

Att dejta ett tag är bra, då inser man om
det är rätt att fortsätta, eller ej.
Man avbryter och går vidare.

Varför kalla det kyssa grodor?

Det bästa är om man tar det som
en erfarenhet och tänker positivt.

Att se det som misslyckande är inte
bra, då faller man in i en djup svacka
där allt det som var vackert plötsligt
faller i små bitar.

Att söka en partner för att slippa vara ensam
kan vara som att sätta ett plåster utan sår.
Tiden rinner iväg och det man önskade kanske
aldrig kommer, eftersom hjärtat aldrig får
längta, aldrig får brinna för den man är.

Att finna sig själv, veta vad man vill och
inte vill löser upp förtvivlan som kan ligga till
grund för osäkerhet.

Att finna guldkorn genom sitt eget är som
att vinna friheten.

Styrkan att våga stå på egna ben, våga
visa sig själv man klarar sig är viktigare än
man kan tro.

Lycka kan vara att klappa katten,
sitta på en sten vid havet en sommardag,
fira någons födelsedag,

gå en runda,
övervinna någon rädsla.

Att tro man kan jaga lycka, är som att
jaga kärlek. Tomt innehåll
blir resultatet, ensam känsla växer och
utsattheten får själen att skälva.

Jag har alltid trott på att om det är meningen
jag ska finna kärlek, så dyker den upp.
Evigt jagande vet jag stöter bort den. Då tappar
den sin charm.

Att våga vara i nuet, våga se, lita på
och ta vara på allt det som ges,
skapar harmoni och lycka. Det som kan
tyckas bli ett avslut i början, kan växa
och bilda små ringar av lyckorus.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten